

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze w zakresie oskarżonego Ł. Z. na podstawie art. 424 § 3 kpk ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz podjętych rozstrzygnięć.

Sąd zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, na jego podstawie ustalono, że oskarżony Ł. Z.:

1. W dniu 19 listopada 2016 roku w P., okręgu (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. P. (1) oraz Ł. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.400 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z ustnej umowy dotyczącej wykonania usługi w postaci naprawy uszkodzonego komputera marki H. (...), 4 GB RAM, 500 GB wartości 700 złotych oraz komputera marki A. wartości 700 złotych, a następnie po otrzymaniu laptopów nie wywiązał się z umowy i przedmioty te zbył. Tak więc swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku określonego w art. 286 § 1 kk.

2. W okresie od dnia 4 września 2016 roku do końca września 2016 roku w P., okręgu (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. P. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 420 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z ustnej umowy dotyczącej wykonania usługi w postaci naprawy uszkodzonego telefonu komórkowego marki N. (...) wartości 300 złotych oraz zamiaru oddania pożyczki gotówkowej w kwocie 120 złotych zaciągniętej od pokrzywdzonej na naprawę telefonu, a następnie po otrzymaniu telefonu nie wywiązał się z umowy i przedmiot ten zbył. Tak więc i w tym przypadku oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku określonego w art. 286 § 1 kk.

3. W dniu 2 stycznia 2017 roku w P., okręgu (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził S. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 420 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z ustnej umowy dotyczącej wykonania usługi w postaci naprawy uszkodzonego telefonu komórkowego marki H. (...) o wartości 400 złotych oraz zamiaru rozliczenia zaliczki w kwocie 20 złotych na poczet usługi naprawy telefonu, której nie zamierzał wykonać i nie wykonał, a następnie po otrzymaniu telefonu nie wywiązał się z umowy i przedmiot ten zbył w lombardzie w P.. Telefon należący do pokrzywdzonego zdołano odzyskać. Tak więc i w tym przypadku oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku określonego w art. 286 § 1 kk.

Poza tym przy ustaleniu, że oskarżony wszystkich tych czynów dopuścił się w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności Sąd uznał, że Ł. Z. działał w tak zwanym ciągu przestępstw. Tak więc swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona czynu określonego w art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk.

Przestępstwo z art. 286 § 1 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Z racji działania w warunkach ciągu przestępstw górna granica ustawowego zagrożenia podlega zwiększeniu o połowę (art. 91 § 1 kk).

Oskarżony nie kwestionował kwalifikacji prawnej zarzucanych mu czynów.

Za przypisane oskarżonemu przestępstwa Sąd - kierując się dyrektywami wymiaru kar wymienionymi w art. 53 kk - wymierzył A. W. za czyny stanowiące występki z art. 286 § 1 kk, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk - karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając taką karę Sąd uwzględnił jako okoliczności obciążające niewątpliwie popełnienie występku o stosunkowo wysokiej szkodliwości społecznej, rozmiar wyrządzonej pokrzywdzonym szkody, nieustępliwość w naruszaniu dóbr pokrzywdzonych działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kosztem majątku innych osób, sposób życia i postępowania przed popełnieniem przypisanych mu czynów wyrażający się brakiem refleksji na dotychczasowym postępowaniem związanym z naruszaniem prawa – wymierzano za przestępstwa przeciwko mieniu mu kary grzywny i

ograniczenia wolności. Orzeczona kara w ocenie Sądu, jest współmierna do zawinienia oskarżonego i spełnia wymogi prewencji ogólnej i szczególnej.

Oskarżony przyznał się do popełnienia przestępstw i zgłosił wolę naprawienia szkód pokrzywdzonym.

Powyższe okoliczności obciążające kierowały Sądem, gdy wymierzał karę pozbawienia wolności.

Oskarżony od tego momentu przestrzega porządku prawnego, nie wchodzi w konflikt z prawem. Istotne też jest z punktu widzenia zarówno prewencji ogólnej jak i indywidualnej, aby oskarżony naprawił szkodę pokrzywdzonym. Wcześniej orzekane wobec niego kary grzywny i ograniczenia wolności okazały się nieskuteczne ale to, biorąc pod uwagę także dość młody wiek oskarżonego, nie przekreśla jeszcze istnienia prognozy, że w przyszłości nie popełni więcej przestępstwa. Sam fakt orzeczenia kary pozbawienia wolności i realna obawa jej wykonania wpłynie na oskarżonego wychowawczo i mobilizująco, uzmysławiając mu wreszcie nieopłacalność popełniania przestępstw. Poza tym oskarżony nie wyrządził pokrzywdzonym istotnych szkód, choć niewątpliwie takie jego postępowanie było dla nich uciążliwe. W tej sytuacji umieszczenie go w zakładzie karnym byłoby karą zbyt surową. Opisane wcześniej okoliczności oraz właściwości i warunki osobiste, uzasadniają przypuszczenie, że pomimo niewykonywania kary pozbawienia wolności Ł. Z. będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Istnieje także uzasadnione przypuszczenie, że oskarżony (...) swoje zachowanie i je zmieni, dokonując właściwego przewartościowania swoich życiowych celów.

Mając powyższe na uwadze Sąd wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesił na okres próby 2 lat.

Podkreślić należy, że warunkowe zwieszenie wykonania kary pozbawienia wolności nie jest równoznaczne z uwolnieniem od niej. Jeżeli oskarżony nadużyje zaufania Sądu, to kara go nie ominie. Skoro jednak istnieje szansa zrealizowania celów wychowawczych i resocjalizacyjnych w warunkach wolnościowych, to należy ją wykorzystać w pierwszej kolejności. Poza tym oskarżony przebywający na wolności, przestrzegający porządku prawnego będzie też dobrym przykładem dla innych, a zwłaszcza osób ze środowiska, z którego się wywodzi.

Ukształtowana w powyższy sposób dolegliwość karna stanowi zdaniem Sądu sprawiedliwą reakcją karną na czyn oskarżonego, należycie realizując cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, właściwie uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz stanowiąc dla oskarżonej wystarczającą przestrożę na przyszłość.

Aby utrwalić takie prawidłowe postawy oskarżonego, Sąd w okresie próby oddał go pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązał go do informowania kuratora o przebiegu okresu próby – punkt III. wyroku.

Poza tym Sąd zobowiązał go do naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami na podstawie art. 72 § 2 kk, w sposób opisany w punkcie IV. wyroku. Oskarżonemu wyznaczony został okres trzech miesięcy do realizacji tego obowiązku i w przypadku uchylenia się od jego realizacji, wykonanie kary pozbawienia zostanie mu zarządzone. Ten sposób orzekania – realna możliwość odbywania kary pozbawienia wolności – sprawi, że w pierwszej kolejności pokrzywdzeni odzyskają co najmniej równowartości utraconego mienia a to, czyli kompensacja, jest najistotniejszym elementem systemu karnego. Szkoda pokrzywdzonym musi być naprawiana.

Dowód rzeczowy pozyskany w sprawie w postaci oryginału przedwstępnej umowy sprzedaży z dnia 19 listopada 2016 roku Sąd pozostawił i nakazał przechowywać w aktach sprawy.

Sąd biorąc pod uwagę obecną sytuację finansową oskarżonego na podstawie powołanych w sentencji wyroku przepisów, uznał za uzasadnione zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)